

الفقران الكريم

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (١)

به نام خداوند بخشنده مهربان (١)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٢)

ستایش خدایاراست که پروردگار جهانیان است (٢) خداوند بخشنده

الرَّحِيمِ (٣) مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ (٤)

مهربان (٣) صاحب روز پاداش (٤) پندگزار است (٤) ترا

نَعْبُدُكَ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (٥)

پرستش کنیم و از تو (٥) یاری میجوئیم (٥) هدایت فرما

الْمُسْتَقِيمِ (٦) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

ما را بر راه راست (٦) راه کسانی که بایشان نعمت دادی

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (٧)

نه راه آنانکه خشم گرفتی برایشان و نه راه گمگشتگان (٧)

وَأَيُّهَا رَبِّهِمْ

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ فَفَضِّلُوا بَيْنَهُمْ ذُو الْقُرْبَىٰ مِنَ الضُّعْفَىٰ وَمَا تَجْعَلُونَ لَهُمْ مِمَّا قَدْ نَجَلْتُمْ عَلَيْهِمُ الشَّرْكَ فَيَسْتَفِئُوهُ فَذُقُوا آلِيمَاتِهِمْ فَيَأْسِفُونَ وَيُمِيزُ الْفَرْجَ الْغَدِيرَ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا مِثْرًا فَيَرْجِيئُهُمْ فَذُقُوا مِثْرَاتِهِمْ فَيَصَدَّدُونَ

پس آن گروه مؤمنان بنعمت **الله** و فضل خود را بر آنان هجیم و رنجی پیش نیامد و پیرو، ضای خدا شدند و خداوند صاحب فضل بی منتهاست (۱۷۴) این سخنان شیطان است که می ترساند بداند

أُولِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِيَّانَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَلَا يَحْزَنكَ

دوستارانش را شما مسلمانان از آن بیم مکنید و از من بترسید اگر اهل ایمان هستید (۱۷۵) ای پیغمبر (ص) تو اندوهناک مباش که گروهی براه کفر میشتابند آنها بخداوند هرگز زیان نرسانند و خدا میخواهد که

أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ

آنرا هیچ نصیبی در عالم آخرت نباشد و نصیبشان عذاب سخت (دوزخ) خواهد بود (۱۷۶) آنانکه **أَشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا** و لهم عذاب

آلیم (۱۷۷) و لا يحسبن الذين كفروا أنمانملي لهم خير لأنفسهم

دردناک (۱۷۷) و البته گمان نکنید آنانکه براه کفر رفتند که مهلت دادن ما ایشان را به حال آنها بهتر خواهد بود **إِنَّمَا نَمْلِي لَهُمْ لِيَزِدُوا إِثْمًا** وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (۱۷۸) مَا كَانَ

مهلت میدهیم برای امتحان تا بر طغیان خود بیفزایند و آنرا عذابی رسد که بآن سخت خوار شوند (۱۷۸) خداوند هرگز **لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ**

مؤمنانرا و نگذارد بدینحال کنونیکه (مؤمن و منافق بیکدیگر مشتبهند) تا آنکه به آزمایش بدسرشت را از پاک گوهر جدا کند **وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُطْلِعَكُمُ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي** مِنْ رُسُلِهِ

و خدا همه شما را از سر غیب آگاه نسازد ولیکن برای این مقام از پیغمبران خود هر که را مشیت او **يَشَاءُ فَمَا تَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ** وَإِنْ تَوَلَّوْا وَتَقَوْا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

گرفت برگزیند پس شما بخدا و پیغمبرانش بگروید که هرگاه ایمان آرید و پرهیزکار شوید شما را اجر عظیم خواهد بود (۱۷۹) **وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا** اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

(۱۷۹) گمان نکنند آنانکه بخل نموده و حقوق فقیرانرا از مالی که خدا بفضل خویش داده **هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ**

داده ادا نمیکند این بخل بمنفعت آنها خواهد بود بلکه بضرر آنها است چه آنکه آن مالی که در آن بخل ورزیده اند زجر **وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ**

آنها باشد و تنها خدا وارث آسمانها و زمین خواهد بود و خدا بکردار همه شما آگاهست (۱۸۰)